

'Het ultieme avontuur voor zweefvliegers'

Door ROB BURG

EINDHOVEN – De Euroglide, de tweejaarlijkse zweefvlieg-wedstrijd vanaf Vliegbasis Eindhoven, trekt elke keer weer meer deelnemers. Gisteren verscheen een recordaantal teams aan de start. In fluks tempo werden 42 slanke, breedgevlugelde kisten met behulp van vijf sleepvliegtuigen hoog de blauwe lucht ingetrokken, om daar te worden gelost voor een meerdaagse wedstrijd over zo'n 2200 kilometer. Tijdens de race worden vliegvelden – of weilanden, bij een zogeheten noodgedwongen 'buitenlanding' – aangedaan in Duitsland, Zwitserland en Frankrijk. „Dit is het ultieme avontuur voor zweefvliegers”, verklaart nestor Mart Heesakkers van de Eindhovense Aero Club het grote animo. „Nergens ter wereld heb je een vergelijkbaar evenement.”

Echt ideale omstandigheden kende de start gistermiddag niet. „Blauwe thermiek”, zegt secretaris en pr-man Maarten Robben met een blik naar boven. „Door de hoge temperaturen gedurende de hele dag zijn thermiekbellen niet zichtbaar. Het liefst hebben wij van die grote bloemkoolwolken. Vandaag is het vliegbaar, maar er is wel enige twijfel geweest. Een snuffelaar die we vooruit hebben gestuurd, kwam tot 950 meter hoog. Dat is voldoende.” Onzekerheid kenschetst het hele verdere verloop van de vlieg-race. „We zijn sterk afhankelijk van de weersomstandigheden”, zegt Anton Poortman uit Delft. „Het is niet voor niks dat gemiddeld de helft van de vliegers het niet haalt.”

Nomade

Samen met zijn kompaan Michel van Abel uit Eindhoven verscheen hij gisteren voor de vijfde keer aan de start van de Euroglide. „Dit is de mooiste wedstrijd die je kunt vliegen; als een nomade trek je door Europa”, zegt Van Abel, vijf minuten voordat hij omhoog mag. „Je weet nooit vanaf welk vliegveld je de volgende dag zult vertrekken. Dat avontuurlijke is de grote uitdaging.”

Vanaf Eindhoven ging het gisteren richting noordoost-Duitsland. Via het zuiden van Duitsland, Zwitserland, Frankrijk en de Duitse Eifel keren de zwevers over uiter-

● Het team Poortman/Van Abel, vlak voor de start van de Euroglide. Eindhovenaar Michel van Abel mocht het spits afbijten. Foto Kees Martens

lijk twaalf dagen weer terug. Wie het eerst de 2200 kilometer door de lucht heeft afgelegd, mag zich winnaar noemen.

Men. Veel teams bestaan uit twee personen die om en om een dagje vliegen. Wie niet vliegt, behoort die dag tot de

volgploeg. Die regelt onder meer de landing op het op dat moment meest gunstig gelegen vliegveld. Bovendien

is zo'n tweemans bezetting wel zo gezellig en relaxed, blijkt uit de woorden van Anton Poortman.

2288 kilometer zweven

Afgelopen maandag zijn van de militaire vliegbasis Eindhoven 42 zweefvliegtuigen vertrokken voor een race over 2288 kilometer. De deelnemers doen mee aan Euroglide 2006. Wie als eerste uiterlijk op zaterdag 24 juni finisht, is de winnaar.

De deelnemers moeten elke dag proberen zo ver mogelijk te vliegen. Op het einde van de dag landen ze bij voorkeur op een vliegveld. Dit is niet eenvoudig: een zweefvliegtuig heeft immers geen motor. De zweefvlieger probeert zo veel mogelijk gebruik te maken van thermiekbellen, opstijgende warme lucht. Vliegend van bel naar bel kan een zweefvliegtuig een grote afstand afleggen.

De zweefvliegers staan via de radio in nauw contact met hun volgploegen op de grond. Dat is ook nodig, want wanneer door het ontbreken van thermiek een vliegveld niet bereikbaar is, moet het toestel voortijdig in een akker of in een weiland landen.

De te vliegen route gaat van Eindhoven via Dahlemer Binz in de Duitse Eifel naar Orléans in Frankrijk, het Zwitserse Montricher, Aalen-Heidenheim en Neustadt Glewe in Duitsland en terug naar Eindhoven. De dagelijkse vorderingen zijn te volgen op: www.euroglide.nl. (foto Jean-Pierre Reijnen)

'Vliegende nomaden'

EINDHOVEN - 42 zweefvliegtuigen uit binnen- en buitenland zijn afgelopen maandag, met hun volgploegen, vertrokken vanaf de zweefvliegstrip op de militaire vliegbasis Eindhoven. Ze nemen deel aan Euroglide 2006, een zweefvliegrace over een afstand van 2288 kilometer, dwars door Europa. Wie als eerste in Nederland finisht, vóór of uiterlijk op zaterdag 24 juni, is de winnaar.

De deelnemers moeten elke dag proberen zo ver mogelijk te vliegen. Op het einde van de dag landen ze bij voorkeur op een vliegveld. Dit is niet eenvoudig: een zweefvliegtuig heeft immers

geen motor. De zweefvlieger probeert zo veel mogelijk gebruik te maken van thermiekbellen, opstijgende warme lucht. Vliegend van bel naar bel kan een zweefvliegtuig een grote afstand afleggen. De zweefvliegers staan via de radio in nauw contact met hun volgploegen op de grond. Dat is ook nodig. Wanneer onverhoopt door het ontbreken van thermiek een vliegveld niet bereikbaar is, moet het toestel voortijdig in een akker of in een weiland landen. De vlieger is vervolgens volledig aangevoerd op de volgploeg. Die moet hem of haar ophalen en het gedemonteerde zweefvliegtuig naar het dichtst bijzijnde vliegveld brengen. Daarom worden de deelnemers aan de Euroglide ook wel 'vliegende nomaden' genoemd. Immers, een zweefvlie-

ger weet 's morgens niet waar hij 's avonds zal slapen.

De te vliegen route gaat van Eindhoven via Dahlemer Binz in de Duitse Eifel naar Frankrijk en wel naar Orléans - St. Denis de l'Hotel. Daarna vliegen de wedstrijddeelnemers naar Montricher in Zwitserland (noordoost van Genève). Het is voor het eerst in de geschiedenis van de Euroglide, dat Zwitserland aangedaan wordt. Vervolgens gaat de zweefvliegtocht verder naar de Duitse Schwäbische Alb en dan weer door naar Neustadt Glewe in Noord-Oost Duitsland. Tegen de slotte gaat het weer richting Eindhoven. De race moet binnen dertien dagen zijn volbracht. Voor meer informatie en de dagelijkse vorderingen: www.euroglide.nl

Euroglide: eerste vlieger teruggekeerd

EINDHOVEN - De eerste deelnemer van de Europese zweefvliegwedstrijd Euroglide 2004 is gistermiddag om half zes teruggekeerd op het veld van de Eindhovense Aero Club zweefvlieg combinatie (EACZc). Frank van Empelen uit Heemstede met zijn Ventus 2 CT mag zich de officiële winnaar noemen van het klassement voor de motorzweefvliegtuigen. Hij legde de 2100 kilometer af in zeven dagen. Twee dagen maakte hij vanwege het slechte weer geen vooruitgang.

Van Empelen startte gisterochtend op het zweefvliegveld Achmer bij Osnabrück in Noord-Duitsland. Vooral de eerste twee dagen boekte hij door 1100 kilometer af te leggen direct veel winst. De motorzweefvliegers hebben als voordeel dat ze met de motor het goede vliegweer kunnen opzoeken. Op dat moment kunnen ze beginnen met zweven. De met de motor afgelegde kilometers gaan af van het 'krediet' van driehonderd kilometer dat elke vlieger vanaf de start heeft.

Pas wanneer zijn logboek is vergeleken met de op de computer vastgelegde gps-gegevens, en de wedstrijdleiding heeft vastgesteld dat de route volgens het reglement is afgelegd, wordt Van Empelen de officiële winnaar van het klassement voor de motorzweefvliegers. Door het tegenvallende weer is het deelnemersveld nog zeer verspreid. Vooral de zweefvliegers hebben te maken met tegenwind, waardoor ze nauwelijks progressie maken. De teams hebben nog tot zaterdagavond middernacht de tijd om hun wedstrijdgegevens bij de wedstrijdleiding van de EACZc in te leveren.

E.D. maandag
5 juli '04

Evert-Jan Zwolsman (links) en Han Teunissen, deelnemers aan de zweefvlieg race Euroglide 2004, bespreken op vliegveld Eindhoven de route.

De deelnemers aan de Euroglide, een zweefvliegtuigwedstrijd van 2100 kilometer moeten zaterdag voor zonsopgang terug zijn op vliegveld Eindhoven.

De zweefvliegtuigen moeten over vijf steden vliegen.

De regels:

- De deelnemers moeten zich globaal aan de route houden.
- Met elektronisch opgeslagen gps-gegevens moeten ze aantonen dat ze de vijf vliegvelden hebben gepasseerd.
- 1 of 2 teamleden zitten in het zweefvliegtuig, 1 of 2 anderen in een volgauto.
- De auto moet vliegtuig en piloten oppikken en naar een vliegveld rijden na een landing door gebrek aan thermiek (warme lucht).

FOTO KOEN VERHEIJEN

Dertien dagen van luchtbel naar luchtbel

Door Stijn Simkens

EINDHOVEN - Dertien dagen van luchtbel naar luchtbel door half Europa zweven. Wie na deze 2100 kilometer lange race het eerst terug is in Eindhoven, mag zich Europees kampioen zweefvliegen noemen. De toestellen vertrekken morgen van vliegveld Eindhoven.

Een van de kanshebbers voor de titel is Han Teunissen, lid van de Eindhovense Aeroclub Klu Zweefvliegcombinatie. De Euroglide 2004, zegt Teunissen, is één

groot avontuur. „De uitdaging is om onder de gegeven weersomstandigheden zo ver mogelijk te komen.”

Een wedstrijdzever zit permanent te speuren naar warme lucht, legt Teunissen gepassioneerd uit.

De zon verwarmt de aarde, waardoor opstijgende bellen van warme lucht ontstaan, thermiek genoemd. De kunst is met je zweefvliegtuig zo'n bel te vinden, zodat je mee kunt liften naar grote

hoogte en vandaar kunt afglijden naar een volgende bel.

Met goede thermiek, kan een vliegtuig wel vijftot zes uur in de lucht blijven. „Met een beetje geluk overbrug je dan 500 kilometer op een dag”, aldus Teunissen.

In 13 dagen moeten de 40 teams die deelnemen aan Euroglide vanuit Eindhoven tegen de klok in een rondje via Zuidwest- en Noordoost-Duitsland beschrijven. Tussenlandingen op een veld of in een weiland, in plaats van op

een vliegveld, zijn in zulke wedstrijden eerder regel dan uitzondering. Boeren met de hooivork in de aanslag wegens schade aan de gewassen zijn een zeldzaamheid, zegt Teunissen. „Het zijn ook meestal nieuwsgierige dorpsbewoners die in hun enthousiasme de plantjes vertrappen”, zo wast hij de handen in onschuld.

Tot de potentiële winnaars behoort Michel van Abel, die zo vaak in de cockpit zit dat hij zichzelf omschrijft als 'vliegende noma-

de'. „Van Abel en Teunissen, dat zijn de echte vaklui”, zegt clublid Paul van der Weegen, die zichzelf kansloos acht, eerbiedig. Van der Weegen zelf komt naar eigen zeggen niet voor de titel in aanmerking. Op een gewone trainingsvlucht omvat hij immers de stuorknuppel al met natte handjes van de spanning. „Zweefvliegen”, zegt Van der Weegen, „is net voetbal. Iedereen ter wereld kan een balletje trappen. Maar er zijn maar een paar Van Nistelrooys.”

Eerste deelnemers Euroglide al terug

Door ROB BURG

EINDHOVEN - Voor een flink aantal zweefvliegers zit Euroglide 2006 er al weer op. Nog geen week na de start vanaf de Vliegbasis Eindhoven kwamen zondag de eerste vijftien deelnemers aan de tweejaarlijkse zweefvliegwedstrijd door Europa binnen. Ook gisteren keerden er vliegers terug.

Het team van Eindhoven naar Michel van Abel en oud-Veldhovenaar Anton Poortman werd over-all-winnaar, waarmee hen volgens Poortman 'eeuwige roem' ten deel valt. „Hun overwinning is een

extra grote verdienste omdat ze in een zweefvliegtuig zonder hulpmotor vliegen”, zegt Maarten Robben, woordvoerder van de organiserende Eindhovense Aero Club Klu/zc.

Er werd gestreden in drie klassen: zweefvliegtuig, turbobzever en motorzever. Een turbobzever kan onderweg zijn hulpmotortje gebruiken, een motorzever kan op eigen kracht opstijgen. In de laatste categorie werd het team van Max Dolfin en Leon Simons eerste; bij de turbogliders wonnen François Jeremiasse en Norman van Dijk.

Volgens Robben is de uitslag een voorlopige: „Eerst moeten alle zwartedoosgegevens nog gecontroleerd worden, om te zien of er niet gefoefeld is. Maar daar hebben we nog nooit iemand op kunnen betrappen.”

In de loop van de week worden de overige vliegers terugverwacht. Zaterdag moeten ze binnen zijn.

„Eigenlijk een saai verhaal”, zegt Anton Poortman over de overwinning van zijn team XX. „Er is niks bijzonders gebeurd. Juist daarom konden we eerste worden.” Volgens Michel van Abel, die zondagmiddag de kist in

Eindhoven aan de grond zette, was hun mooie prestatie vooral te danken aan het gunstige vliegweer. „Met name de laatste dag hebben we veel kilometers kunnen maken. De dagen ervoor was dat wat lastiger. Gemiddeld konden we zo'n driehonderd kilometer per dag doen.”

Andere deelnemers waren minder fortuinlijk; zo zitten enkelen nog steeds vast in noord-Duitsland vanwege het slechte weer aldaar. „Anderen werden in Frankrijk achternagezeten door een onweersbui”, weet Robben. „Het is nog best spannend geweest.”

Evert-Jan Zwolsman (links) en Han Teunissen, deelnemers aan de zweefvlieg race Euroglide 2004, bespreken op vliegveld Eindhoven de route.

De deelnemers aan de Euroglide, een zweefvliegtuigwedstrijd van 2100 kilometer moeten zaterdag voor zonsopgang terug zijn op vliegveld Eindhoven.

De zweefvliegtuigen moeten over vijf steden vliegen.

De regels:

- De deelnemers moeten zich globaal aan de route houden.
- Met elektronisch opgeslagen gps-gegevens moeten ze aantonen dat ze de vijf vliegvelden hebben gepasseerd.
- 1 Of 2 teamleden zitten in het zweefvliegtuig, 1 of 2 anderen in een volgauto.
- De auto moet vliegtuig en piloten oppikken en naar een vliegveld rijden na een landing door gebrek aan thermiek (warme lucht).

FOTO KOEN VERHEIJDEN

Dertien dagen van luchtbel naar luchtbel

Door Stijn Simkens

EINDHOVEN - Dertien dagen van luchtbel naar luchtbel door half Europa zweven. Wie na deze 2100 kilometer lange race het eerst terug is in Eindhoven, mag zich Europees kampioen zweefvliegen noemen. De toestellen vertrekken morgen van vliegveld Eindhoven.

Een van de kanshebbers voor de titel is Han Teunissen, lid van de Eindhovense Aeroclub Klu Zweefvliegcombinatie. De Euroglide 2004, zegt Teunissen, is één

groot avontuur. „De uitdaging is om onder de gegeven weersomstandigheden zo ver mogelijk te komen.”

Een wedstrijdzwever zit permanent te speuren naar warme lucht, legt Teunissen gepassioneerd uit.

De zon verwarmt de aarde, waardoor opstijgende bellen van warme lucht ontstaan, thermiek genoemd. De kunst is met je zweefvliegtuig zo'n bel te vinden, zodat je mee kunt liften naar grote

hoogte en vandaar kunt afglijden naar een volgende bel.

Met goede thermiek, kan een vliegtuigje wel vijf tot zes uur in de lucht blijven. „Met een beetje geluk overbrug je dan 500 kilometer op een dag”, aldus Teunissen.

In 13 dagen moeten de 40 teams die deelnemen aan Euroglide vanuit Eindhoven tegen de klok in een rondje via Zuidwest- en Noordoost-Duitsland beschrijven. Tussenlandingen op een veld of in een weiland, in plaats van op

een vliegveld, zijn in zulke wedstrijden eerder regel dan uitzondering. Boeren met de hooivork in de aanslag wegens schade aan de gewassen zijn een zeldzaamheid, zegt Teunissen. „Het zijn ook meestal nieuwsgierige dorpsbewoners die in hun enthousiasme de plantjes vertrappen”, zo wast hij de handen in onschuld.

Tot de potentiële winnaars behoort Michel van Abel, die zo vaak in de cockpit zit dat hij zichzelf omschrijft als 'vliegende noma-

de'. „Van Abel en Teunissen, dat zijn de echte vaklui”, zegt clublid Paul van der Weegen, die zichzelf kansloos acht, eerbiedig. Van der Weegen zelf komt naar eigen zeggen niet voor de titel in aanmerking. Op een gewone trainingsvlucht omvat hij immers de stuurknuppel al met natte handjes van de spanning. „Zweefvliegen”, zegt Van der Weegen, „is net voetbal. Iedereen ter wereld kan een balletje trappen. Maar er zijn maar een paar Van Nistelrooys.”

Wisselvallig weer speelt Euroglide parten

EINDHOVEN - „Goedenavond. Euroglide. Met Natasja.” Eén voor één melden zich de deelnemers aan Euroglide 2004, de 2100 kilometer lange zweefvliegwedstrijd die zich voor de eerste keer geheel boven Duitsland afspeelt. Natasja van der Neut neemt in het clubhuis van de Eindhovense Aero Club (EACzc) op de vliegbasis de telefoon aan, noteert van elke 'kist' de coördinaten die haar vriend Joeri Bierigs vervolgens met een vlaggetje op een grote landkaart in het clubhuis van de EACzc prikt. Maandagochtend zijn de 34 deelnemers vertrokken en drie dagen later zit de leidende zweefvlieger al honderd kilometer onder het noordelijkste punt Güstrow.

„Wij zitten gelukkig al aan het bier”, geeft Lima Victor (LV) door. Gemiddeld hebben de meeste vliegers gisteren negentig kilometer gevlogen. „Het weer was veel

slechter dan er voorspeld is”, zegt Joeri Bierings. „Zo! Niks gebroken?”, hoort hij zijn vriendin Natasja vragen. „En de coördinaten? Nee? Ga je staan schamen in de hoek”, spreekt ze de vlieger quasi-bestruftend toe. „Dat begrijp ik niet”, vult Bierings aan. „want met hun GPS kunnen ze precies zien waar ze zitten.”

Voordat de stroom telefoontjes loskomt, vertelt Natasja nog dat ze om voetballen niet veel geeft. „Geef mij maar een leuke documentaire over vliegtuigen.” Even lijkt het erop dat de zweefvliegers ook op de grond zich verre houden van aardse dingen als voetbal. Maar dan volgt een mededeling vanaf het vliegveld Wasserkuppe: „We hebben een tv geregeld”, klinkt het enthousiast. Zoveel mogelijk zoeken de vliegers elkaar op. Zo is er 's avonds een groep in Wasserkuppe, terwijl een andere

zich in Bayreuth heeft verzameld. Ook op Weiden zijn deelnemers bij elkaar gekomen. Eén toestel (Mike Romeo) dat de hele dag niet weg kon komen en anderen die gisteren Weiden wisten te bereiken. „Voor morgen ziet het er slecht uit”, waarschuwt Natasja. „De thermiekverwachting is door afscherming volledig uitgedoofd.” Of in gewone mensentaal: door een dicht wolkendek kan de zon niet goed doordringen waardoor er geen opwarming van de aarde ontstaat en dus ook geen opstijgende warme lucht. „Hopelijk kunnen jullie weg. Anders wordt het toch gewoon gezellig?” Af en toe heeft een vlieger geluk. „Ben-tje meldde eergisteren dat hij in een bel was terechtgekomen waardoor hij met een snelheid van 5,9 meter per seconde omhoog ging. Dat is uitzonderlijk. Dan zit je snel op grote hoogte en kun je

een grote afstand glijden”, zegt Joeri Bierings.

De keerpunten die vroeger vanuit twee hoeken gefotografeerd moesten worden, worden nu vastgelegd met behulp van GPS. „Rond het keerpunt is een cirkel met een straal van vijfhonderd meter getrokken. Binnen die cirkel moet de vlieger één GPS-fix maken, een gelogde positie binnen de cirkel. Dan heeft hij het keerpunt gehaald. Omdat die cirkel grafisch gezien iets heeft van een bierblikje wordt die de 'beercan' genoemd in de zweefvliegerij”, is Bierings' uitleg.

En terwijl vliegers op de Wasserkuppe zien dat Oranje achter komt te staan tegen Portugal en Eros Ramazzotti door het EACzc clubhuis schalt, geeft Natasja andere vliegers de laatste weerberichten door. „Ik spreek je morgen”, sluit ze af. Doe voorzichtig hè?”

• Han Teunissen, Maarten Robben en Ronald Kaay (van voor naar achter) tussen enkele toestellen van de EACzc, in de hangar die de leden zelf hebben gebouwd. Foto Freekje Groenemans

'Een goede vlieger denkt vooruit'

Valt een zweefvlieger tussen een willekeurige groep mensen op? „Jazeker”, beamen de vier leden van de EACzc bijna in koor. „Als je iemand deze dagen nadrukkelijk naar de lucht ziet staan kijken, is het bijna zeker een zweefvlieger.” Voor Han Teunissen en Ronald Kaay, die ieder met een eigen team aan de wedstrijd meedoen, is het weer de bijna allesbepalende factor. „Want maandagochtend wordt weliswaar het startschot gegeven, maar het is dan al-lerminst zeker dat je ook kunt vliegen. Met dit stormachtig weer van de afgelopen dagen kun je het wel schudden. Dat is net iets te onstabiel.”

Maar aan wat gewone stervelingen mooi weer noemen, een heldere blauwe lucht, heb je als zweefvlieger ook niets. Er moeten wolken te zien zijn. Ideaal zijn de mooie witte wolken in een heldere blauwe lucht, zoals ze ook op kindertekeningen staan. Want dat houdt in dat er thermiek is: opstijgende warme lucht. „Een wolk is het eindproduct van opstijgende warme lucht. Dus als je daar recht onder gaat zitten betekent dat dat je met de opstijgende lucht ook hoogte kunt

EUROGLIDE 2004 BEGINT MAANDAG

Maandag begint Euroglide 2004, een tweejaarlijks zweefvliegevenement waarbij de deelnemers (39 deze keer) volgens een van tevoren aangegeven parcours minimaal 2100 kilometer afleggen. De tocht voert vanaf Eindhoven naar Klippeneck, Sonnen, Wasserkuppe – het veld van de aartsvader van de zweefvliegerij Otto Lilienthal – en Güstrow terug naar Eindhoven. Het team dat het eerste terug is, is de winnaar. Al voor de zevende keer is de organisatie in handen van de honderdveertig 'vliegende' leden tellende Eindhovense Aeroclub zweefvliegcombinatie (EACzc).

E.D.

ZAT 26/6 '04

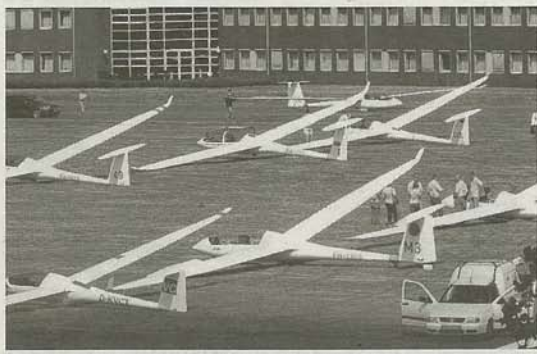
Door RIEKS HOLTkamp

winnen. In de zweefvliegerij noemen we dat 'tanken'. De regel is dat je met een modern toestel bij één kilometer hoogte vervolgens veertig kilometer kunt vliegen.” De kunst is natuurlijk dat je steeds weer op tijd een wolk weet te vinden, zodat je minimaal hoogte verliest en kunt blijven 'glijden'. „Een goede vlieger denkt vooruit”, zegt Maarten Robben.

Een twaalfdaagse wedstrijd als Euroglide ervaren de zweefvliegers als een avontuur. „Je weet niet waar je zult uitkomen, waar je zult overnachten en of je nog andere deelnemers zult tegenkomen. Je vliegt globaal wel dezelfde route, maar er zijn verschillen. Sommigen halen misschien wel ineens vijfhonderd kilometer, terwijl anderen er op een dag maar honderd vliegen.”

De vlieger wordt gevolgd door de rest van zijn team op de grond. Er is zo veel mogelijk radiocontact, maar als de afstand groter wordt dan honderdvijftig kilometer valt dat weg. „Dan moet je ervan uitgaan dat geen bericht goed bericht is”, zegt Joeri Wierings, die dit keer in de wedstrijdleiding zit. Euroglide is wel een wedstrijd, maar dat wil niet zeggen dat de teams zich gedragen als concurrenten. „Je attendeert elkaar ook op plaatsen waar goede thermiek is, of laat het andere team weten waar zijn volgploeg zich bevindt. In die zin is het echt een teamsport.” Ook wordt van de deelnemers verwacht dat ze sportief zijn, benadrukt Wierings. „Ze komen onderweg gebieden tegen waar niet gevlogen mag worden. Hoewel we dat allemaal kunnen controleren, gaan we ervan uit dat iedereen zich aan die bepalingen houdt. Wie wint en wie er tweede was, is iedereen het jaar daarop vergeten. Maar onsportief gedrag blijft je wel dertig jaar achtervolgen. Dan lig je er gewoon uit.” De wedstrijd is te volgen via de website van Euroglide: www.euroglide.nl.

Op het veld van vliegbasis Eindhoven staan 41 zweefvliegtuigen in de startblokken voor de negende editie van Euroglide. foto Kees Martens

Zweefvliegrace dwars door Europa

door Yvonne van Sebille

EINDHOVEN - Ruim veertig zweefvliegtuigen uit binnen- en buitenland en hun volgploegen vertrokken gistermiddag vanaf vliegbasis Eindhoven voor een zweefvliegrace van 2175 kilometer dwars door Europa. De race gaat via Duitsland naar Tsjechië en weer terug, en moet binnen dertien dagen zijn volbracht. De finish van Euroglide is in Nijmegen.

Euroglide wordt voor de negende keer georganiseerd door de Eindhoven Aeroclub/Koninklijke Luchtmacht Zweefvliegcombinatie,

sinds 1932 medegebruiker van het vliegveld.

De zweefvlieger probeert zo veel mogelijk gebruik te maken van thermiekbellen, oftewel plekken met opstijgende warme lucht. Vliegend van bel naar bel kan een zweefvliegtuig een grote afstand afleggen. De deelnemers worden ook wel 'vliegende nomaden' genoemd. Een zweefvlieger weet 's morgens immers niet waar hij 's avonds zal slapen. „Normaal weet je wat je doel is, maar hiermee bepaalt de thermiek hoe ver je komt”, legt Han Teunissen uit. Hij

doet van het begin af aan al mee, zijn copiloot Wim van der Lely voor de tweede keer. „De volg-ploeg, die anders thuis wacht, moet mee. Als we in een akker of in een weiland landen, moeten zij ons naar het dichtstbijzijnde vliegveld brengen.”

Secretaris Maarten Robben organiseert Euroglide al voor de negende keer. „Het aantal teams breidt zich elk jaar uit. In het begin waren het er 18 en nu 41. Vroeger hadden we nog geen gsm en gps. Nu sturen we het vliegveld een sms'je dat we er aan komen”, aldus Robben.

Zweefvliegers vertrekken vanaf Eindhoven

Euroglide vliegrace over 2288 kilometer

EINDHOVEN - Vanaf de zweefvliegstrip van Vliegbasis Eindhoven vertrekken maandag 42 zweefvliegtuigen uit binnen- en buitenland met hun volgploegen. Ze nemen deel aan Euroglide 2006, een zweefvliegrace over een afstand van 2288 kilometer, dwars over Europa. Wie als eerste, vóór of uiterlijk op zaterdag 24 juni in Nederland finisht, is de winnaar.

De deelnemers moeten elke dag proberen zo ver mogelijk te vliegen. Op het einde van de dag landen ze bij voorkeur op een vliegveld. Dit is niet eenvoudig, want een zweefvliegtuig heeft geen motor. De zweefvlieger maakt zoveel mogelijk gebruik van opstijgende warme lucht, de zogenaamde thermiekbellen.

Volgploeg

Via de radio staan de deelnemers in nauw contact met hun volgploeg op de grond. Wanneer door het ontbreken van thermiek een vliegveld niet bereikbaar is, moet het toestel in een akker of in een weiland landen. De volgploeg moet de piloot en het gedemonteerde zweefvliegtuig ophalen en naar het dichtstbijzijnde vliegveld brengen.

De deelnemers aan de Euroglide worden ook wel 'vliegende nomaden' genoemd, omdat een zweefvlieger 's morgens niet weet waar hij 's avonds zal slapen.

De te vliegen route gaat van Eindhoven via de Duitse Eifel naar Frankrijk en Zwitserland. Voor het eerst in de geschiedenis van de Euroglide

wordt Zwitserland aangedaan. Vervolgens gaat de zweefvliegtocht terug via zuid-Duitsland naar noordoost-Duitsland en tenslotte weer richting Eindhoven. De race moet binnen dertien dagen zijn volbracht.

Voor meer informatie en de dagelijkse vorderingen: www.euroglide.nl

Op warme lucht een rondje door Europa

Het zij de leken vergeven die denken dat een gebrek aan thermiek het grootste probleem is voor zweefvliegers. De grootste obstakels bevinden zich op de grond, in de vorm van boeren die niet willen dat de warmeluchtreizigers in hun velden landen. De veertig deelnemers aan Euroglide 2004 zijn op agrarische tegenwind voorbereid.

Euroglide 2004 is een race over

'vliegende nomaden' genoemd, omdat ze van thermiekbellen naar thermiekbellen (opstijgende warme lucht) vliegen, en dus nooit zeker weten waar ze terechtkomen.

Niet iedereen is van deze romantiek gediend. Een Brits team maakt in een verslag van de wedstrijd van 2002 gewag van problemen bij de Duitse plaats Wustweiler. Daar had een boer betonnen biezen recht op neergezet in de

FOTO AP

2100 kilometer, die de zweefvliegers van Eindhoven via het Schwarzwald, de Duits-Tsjechische grens en de omgeving van Rostock weer terug naar Eindhoven brengt. De race duurt maximaal twaalf dagen en wordt voor de zevende keer georganiseerd door de Eindhoven Aero Club ('al sinds 1932 in de lucht').

's Avonds proberen de deelnemers op een vliegveld te landen. Als ze dat niet lukt, landen ze in een open veld, waarna de vliegtuigen door een volgploeg worden opgepikt en per auto naar de dichtstbijzijnde luchthaven vervoerd. Maximaal 300 kilometer - en ten hoogste honderd kilometer op een dag. Een ingebouwde computer met gps-ontvanger (een satellietnavigatiesysteem) houdt de route bij die elk toestel aflegt. Zweefvliegers worden wel de

velden rond de landingsbaan van de plaatselijke vliegclub. 'Het is oorlog!', hoorden de Britten van de lokale bevolking. De sfeer werd er niet beter op toen het Britse nationale voetbalteam die avond het Duitse elftal versloeg.

Bij de vorige editie van Euroglide werd de race dankzij gunstige weersomstandigheden door de (Nederlandse) winnaars binnen 4,5 dag voltooid. De ploegen die er langer over deden, kregen in de tweede week te maken met wolken en regenbuien.

Het deelnemersveld van 2004 bestaat voor het gros uit Nederlandse teams, naast een handvol Duitsers, Britten, Belgen en Oostenrijkers. Voor thuisblijvers is er een website (www.euroglide.nl) waarop de verrichtingen van alle deelnemers is te volgen, inclusief de sms-berichten die de bemanningen naar de organisatie sturen.